

ชื่อหนังสือ	ตะวันขอแสง
ผู้แต่ง:	เสนีย์ บุชปะเกศ
สำนักพิมพ์:	Smart Books
ปีที่พิมพ์:	2553
จำนวนหน้า:	912 หน้า
ราคา:	540 บาท

ตะวัน อาศัยอยู่ในเรือกระซังกับ สาย และ คร้าว พ่อเลี้ยงขึ้นมา ยังชีพด้วยการรับจ้างบรรทุกสินค้า ล่องไปตามจังหวัดต่างๆ ตะวันมี เอียง ที่อาศัยอยู่ในเรือกระซังอีกลำกับแม่และพ่อเลี้ยงใจร้ายเหมือนตะวัน เป็นสมุนคู่ใจ

เมื่อตะวันต้องบรรทุกธำไปส่งที่เรือแพคลองบางหลวง ทำให้สายกังวลใจมากจนตะวันผิดสังเกต แต่ สายอ้างว่าไม่อยากให้ไปที่นั่นเพราะ อินตา พ่อของตะวันเคยก่อเรื่องไว้ สายเสียใจที่คิดถึงเรื่องในอดีต ความจริงที่อินตาต้องติดคุกเพราะฆ่าคนตาย ทำให้สายตัดสินใจผิดมาอยู่กับคร้าว

เรื่องของตะวันกับเอียงจอดรอส่งธำอยู่ตรงท่าหน้าใกล้กับเรือนแพและคฤหาสน์หลังหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ห้าม จอดเรือ ทำให้ตะวันมีเรื่องกับ นเรนทร์ ลูกชายของ ท่านตัน เจ้าของคฤหาสน์เดชาบดีนทร์ เมื่อ พร็ิมเพรา ป้าของนเรนทร์มาเห็นก็จะเอาเรื่องตะวัน แต่ ศักดิ์ระพี หรือ คุณเล็ก เข้ามาห้ามเพราะรู้ว่านเรนทร์ทำร้าย ตะวันก่อน

สายเข้ามาขอโทษคุณเล็กกับพริ้มเพราะแล้วรีบพาตะวันกลับ พริ้มเพราะเห็นสายถึงกับตกใจกลัว ความลับจะแตก เพราะเมื่อ 12 ปีก่อน พริ้มเพราะอิจฉา ดวงพร ที่ท่านต้นรับเป็นอนุภรรยาแทนที่จะเป็นคนที่เมื่อดวงพรคลอดลูกเป็นผู้หญิงแล้วเธอก็ตาย แต่ก่อนตายดวงพรบอกกับ คุณใหญ่ ภรรยาหลวงของท่านต้นว่า ลูกของเรามีปานแดงรูปหัวใจที่เหนือหน้าอกด้านซ้าย

พริ้มเพราะผิดหวังที่ไม่มีลูกชายไว้สืบสกุล จึงสลับตัวลูกสาวของดวงพรกับลูกชายของสายกับอินตา และให้ ช้อน เอาเงินปิดปาก ละม่อม หมอตำแยไม่ให้บอกใคร ทุกคนเข้าใจว่านเรนทร์คือทายาทของคฤหาสน์เดชาบดีคุณ คุณใหญ่จึงทำพิธีกรรมมอบสมบัติให้ลูกชายของดวงพร

ตะวันกับเอียงอยู่เฝ้าเรือรอสายที่ไปหาหมอ ท่านต้นขับเรือเล่นบริเวณนั้น นเรนทร์ประมาทจนเรือพลิกคว่ำทำให้ท่านต้นตกน้ำ ตะวันกับเอียงช่วยท่านต้นขึ้นมาบนเรือ เมื่อมาถึงคฤหาสน์ท่านต้นตั้งรื้อป้ายห้ามจอดเรือทั้งหมด เพราะซาบซึ่งในน้ำใจของตะวัน

คร้าวบังคับเอาเงินกับตะวัน สายเข้ามาช่วยจนแทงคร้าวตาย แล้วเอาจดหมายกับเงินให้ตะวันกับเอียงไปหาพริ้มเพราะที่เรือนแพในคลองบางหลวง ส่วนสายมอบตัวกับตำรวจ

ช้อนบอกความจริงกับท่านต้นต่อหน้าคุณใหญ่และคุณเล็กว่า ตะวันคือลูกของดวงพร ท่านต้นตรอมใจที่ตามหาตะวันไม่เจอ ก่อนสิ้นลมจึงทำพิธีกรรมฉบับใหม่ขึ้นมา พร้อมบอกคุณใหญ่ให้พาตะวันกลับบ้านให้ได้ ตะวันเข้าไปเคารพศพท่านต้นที่วัดด้วยความหดหู ก่อนจะหนีคุณใหญ่ไปเพราะกลัวความผิดที่เลยทำร้ายนเรนทร์

ตะวันปลอมตัวเป็นผู้ชายเพื่อไม่ให้ใครจำได้ ส่วนเอียงก็เปลี่ยนชื่อเป็น นพดล และ โคนหัวเพื่อปลอมตัวเช่นกัน ตะวันหลอกคุณเล็กว่าชื่อ ยอแสง เป็นพี่น้องกับนพดลหนีออกมาจากบ้านเพราะถูกพ่อเลี้ยงทารุณ คุณเล็กจึงรับอุปการะทั้งสองให้ได้เรียนหนังสือ และ โทก พริ้มมิตร ลูกอนุภรรยาของท่านต้นว่า ทั้งสองเป็นญาติมาจากต่างจังหวัด ยอแสงกับนพดลได้รู้จักกับ ชาติดา นักเรียนรุ่นพี่ ชาติดามักจะคอยช่วยเหลือทั้งสอง จนทั้งสองซาบซึ่งในน้ำใจ

คุณเล็กไปเรียนต่อเมืองนอก จึงฝากขอแสงและนพดลไว้กับคุณใหญ่ 6 ปีผ่านไป เด็กทุกคนในเรือนแพโตเป็นหนุ่มเป็นสาว พร้อมมิตรทำงานในบริษัทใหญ่โต จิตรใส น้องสาวของพร้อมมิตรและนเรนทร์ยังคงเรียนซ้ำชั้นมัธยม นพดลสอบเข้านายร้อยตำรวจได้ ขอแสงเรียนอักษรศาสตร์หวังจบมาเป็นอาจารย์ ส่วนอินตาเองก็ผันโทษ ขอแสงกับ **ใจบุญ** ได้พบกับธาดาและนพดล นพดลแอบชอบใจบุญตั้งแต่วัยแรกเห็น ธาดาเองก็สนใจขอแสงแต่ขอแสงไม่สนใจ

คุณเล็กเดินทางกลับจากต่างประเทศ เมื่อได้พบกับขอแสงก็ถึงกับตะลึงในความสวย แต่ก็ทำตัวเห็นห่างจนขอแสงน้อยใจ นเรนทร์รู้ว่าคุณใหญ่จะยกสมบัติให้ขอแสงจึงคิดกำจัดแต่ไม่สำเร็จ คุณใหญ่ยอมพูดว่านเรนทร์ไม่ใช่ลูกท่านต้น นเรนทร์ตามความจริงจากพริ้มเพรา นเรนทร์กลัวความจริงจะเปิดเผยจึงฆ่าซ่อนและละม่อม

คุณใหญ่ตัดสินใจเปิดพินัยกรรมก่อนกำหนด อินตาปรากฏตัวขึ้น ทุกอย่างถูกเปิดเผย ขอแสงหรือตะวันคือทายาทที่แท้จริงของท่านต้นและดวงพร นเรนทร์คลั่งมากคว่ำปิ่นมายังทุกคน คุณเล็กกับอินตาช่วยกันจับตัวนเรนทร์ส่งตำรวจ ขอแสงหรือตะวันได้เป็นเจ้าของคฤหาสน์เดชาบดินทร์ที่แท้จริง คุณเล็กได้เปิดเผยความในใจกับตะวัน ความอบอุ่นจึงกลับคืนมาอีกครั้ง

เรื่องนี้ม่แ่งคิดอยู่ 2-3 ข้อ

1. **ความดี เป็นเกราะคุ้มกันคนที่ทำดีได้ดีที่สุด**
2. **ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย และความจริงไม่เคยทำให้คนที่พูดความจริงต้องตาย คนที่อยู่บนความโกหกต่างหากที่จะต้องทนทุกข์ทรมานกับความลับที่ต้องพยายามรักษาไว้ ไม่ให้ความจริงต้องเปิดเผย**
3. **คนเราต้องยอมรับความจริงให้ได้ แม้ว่าความจริงจะเป็นสิ่งโหดร้ายที่ทำให้ต้องเจ็บปวดก็ตาม**